

[Indenrigsministeren.]

der nødvendigvis gennemføres en midlertidig Reform, hvis Virkninger i det store og hele blev de samme som i det Forslag, jeg har forelagt.

Det ærede Medlem Hr. Krag omtalte dernæst, hvorledes de kommunale Skatter i disse Aar er vokset betydeligt, og jeg skal ikke paa nogen Maade benægte, at en saadan stærk Stigning har fundet Sted. Det er den Skæbne, som Kommuner i alle Lande har i Krisetider, hvor visse af Kommunernes Udgifter nødvendigvis maa stige meget stærkt, samtidig med at Kommunens Beboeres Indkomstmuligheder forringes. Det er det kendte Forhold, som vi ofte har gennemlevet her, og det Forhold har i mange andre Lande ført til, at ikke blot Kommunerne blev haardt tynget af Skatter, men at Kommunerne faktisk trykkes i Knæ, og Kommuner i stort Tal i andre Lande har maattet gaa ind under Statens Administration. Men jeg vil sige til det ærede Medlem, at selv om det nu er rigtigt, at betydeligt højere Skatter i Kommuner som Følge af de Forhold, vi alle kender, er blevet nødvendige, er det dog en Trøst, at vi her i Danmark vist i højere Grad end i andre Lande har kunnet gennemføre den kommunale Administration med disse øgede Skatter, uden at der er sket væsentlig Forøgelse af det store Flertal af Kommunernes Gæld.

Det er det trøsterige, at naar vi ser paa Amtskommunerne, paa Sognekommunerne, paa Købstadkommunerne, vil vi se, at vi er kommet igennem disse Kriseaar, uden at deres Gæld er steget væsentligt. Jeg ved nok, at den almindelige Følelse i store Dele af Befolkningen, navnlig som Følge af en vis Presses Udtalelse derom, er en anden, idet man har en Følelse af, at den kommunale Gæld er steget ganske overordentlig i disse Aar. Det staar i Forbindelse med, at det altid staar i Aviserne, naar en Kommune har optaget nye Laan, derimod ser man ikke omtalt i Aviserne de store aarlige Afdrag paa den gamle Gæld, Kommunerne har. Derfor har jeg ønsket ved denne Lejlighed at sige, at naar vi ser hen til, at det er lykkedes de danske Amts-, Sogne- og Købstadkommuner at komme igennem disse Aar næsten uden Forøgelse af Gælden, er det Udtryk for, at den økonomiske Basis i vore Kommuner er god, og det, det kommer an paa, er at naa frem til en fornuftig Fordeling af Byrderne Kommunerne imellem.

Jeg skal til Slut endnu blot sige dette, at jeg lagde Mærke til, at da det ærede Medlem omtalte denne Stigning i de kom-

munale Skatter, føjede han til, at disse forøgede Skatter maatte afholdes samtidig med, at Befolkningens Indkomster var gaaet Hundreder og atter Hundreder af Millioner ned. Jeg forstaar ikke, hvilken Interesse et Medlem af dette høje Ting kan have i over for Landet stadig at fremstille Forholdene værre, end de er, stadig at overdrive. Vanskelighederne er saamænd store nok i Forvejen her i Landet som i andre Lande, der er ingen Grund til at give Befolkningen eller Udlandet det Indtryk, at Vanskelighederne er endnu meget større, end de er, for det ærede Medlem har her overdrevet i ganske overordentlig Grad.

Hvad er Sandheden paa dette Omraade? Sandheden er den, at de sidste officielle Tal, der foreligger paa dette Omraade, viser, at Indkomsterne her i Landet, der ligger omkring tre Milliarder Kroner, ved sidste Opgørelse, altsaa i Fjor, kun var hundrede Millioner Kroner under, hvad de var i 1929, saaledes at man efter den Indkomststigning, der er foregaaet siden ifjor, vel kan sige, at der er Sandsynlighed for, at Indkomsterne i Aar svarer til Indkomsterne i 1929. Naar det er Tilfældet, spørger jeg: Hvilken Interesse har det ærede Medlem i at give et langt sortere Billede af de kommunale økonomiske og finansielle Tilstande end det, der svarer til Virkeligheden?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Den højtærede Indenrigsministers Stilling til Nedsættelse af en Kommission til Overvejelse af en rimelig Skattefordeling i Kommunerne synes mig besynderlig. Ministeren erkender i Virkeligheden, at der her er et Felt, hvor en Kommissionsbehandling er ønskelig, men han siger, vi kan ikke vente paa den, og saa vil han ikke nedsætte en Kommission. Ministeren véd, at han kan ikke faa den nye Lov gennemført i Aar, han spilder i hvert Fald et halvt Aar. Jeg kan ikke skønne rettere, end at der er en vis Rimelighed i, naar man erkender, at Kommissionsbehandling er nødvendig, at være meget forsigtig med Forandring og kun lappe paa det, man har i givet Fald ved speciel Lov.

Med Hensyn til den højtærede Finansminister vil jeg gerne sige, at det var en hel Del Klæder, Finansministeren havde paa sine Udtalelser, eller rettere en hel Del Lapper, men naar man tog Lapperne væk, blev der i Virkeligheden ikke andet tilbage end den Bedømmelse af den økonomiske Stil-